

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 668/2016
02.06.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Н. и др, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног - приватног тужиоца З.Н., адвоката З.Ј., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу – Судска јединица у Богатићу К 302/15 од 01.12.2015. године и Вишег суда у Шапцу Кж 62/16 од 29.02.2016. године, у седници већа одржаној 02.06.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног - приватног тужиоца З.Н., адвоката З.Ј., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу – Судска јединица у Богатићу К 302/15 од 01.12.2015. године и Вишег суда у Шапцу Кж 62/16 од 29.02.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу – Судска јединица у Богатићу К 302/15 од 01.12.2015. године окривљени Д.Н. и З.Н. су ослобођени од оптужбе да су извршили по једно кривично дело увреда из члана 170. став 1. КЗ. Приватни тужилац З.Н. и противтужилац Д.Н. су обавезани да суду на име паушала плате износе од по 3.000,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом извршења. Приватни тужилац З.Н. је обавезан да окривљеном Д.Н. на име трошкова поступка исплати износ од 72.000,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде, док је за износ од 16.500,00 динара његов захтев за накнаду трошкова поступка одбијен као неоснован. Противтужилац Д.Н. је обавезан да окривљеном З.Н. на име накнаде трошкова поступка плати износ 19.960,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док је за износ од 29.790,00 динара његов захтев за накнаду трошкова одбијен као неоснован.

Пресудом Вишег суда у Шапцу Кж 62/16 од 29.02.2016. године делимично су усвојене жалбе бранилаца окривљеног – пуномоћника приватног тужиоца З.Н., па је преиначена пресуда Основног суда у Шапцу – Судска јединица у Богатићу К

302/15 од 01.12.2015. године и то само у делу одлуке о трошковима кривичног поступка, тако што је Виши суд у Шапцу обавезао приватног тужиоца З.Н. да уместо 72.000,00 динара на колико је обавезан првостепеном пресудом окривљеном Д.Н. на име трошкова кривичног поступка плати износ од 63.750,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, док су у преосталом делу ове жалбе као и жалба браниоца окривљеног – пуномоћника приватног тужиоца Д.Н. одбијене као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног – приватног тужиоца З.Н., адвокат З.Ј. у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде у делу који се односи на признате трошкове кривичног поступка Д.Н. и непризнате трошкове кривичног поступка З.Н., као и у делу којим је окривљени Д.Н. ослобођен од оптужбе.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку је прописано да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законнику.

Одредбом члана 483. став 1. Законика о кривичном поступку је прописано да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, док је у ставу 3. истог члана предвиђено да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Дакле, из цитираних законских одредби јасно произилази да су овлашћена лица за подношење овог ванредног правог лека Републички јавни тужилац, бранилац и окривљени који то може учинити искључиво преко браниоца.

Како је З.Н. у предметном поступку имао својство и окривљеног и приватног тужиоца, те имајући у виду да својство приватног тужиоца има у односу на део одлуке којим је окривљени Д.Н. ослобођен од оптужбе и на део одлуке којим је он као приватни тужилац обавезан да окривљеном Д.Н. накнади трошкове поступка, а како је у односу на те делове побијаних пресуда поднет захтев за заштиту законитости, то по оцени овог суда, у односу на те делове побијаних пресуда исти није овлашћен у смислу одредби чл. 482. став 1. и 483. став 1. ЗКП, за подношење овог ванредног правог лека. У односу на трошкове

поступка који су досуђени окривљеном З.Н., али у мањем износу него што је тражио овај окривљени, Врховни касациони суд налази да се ради о чињеничном питању, јер ни бранилац није у захтеву конкретно указао на повреду закона код одлуке о трошковима, па ни у овом делу захтев није дозвољен. Врховни касациони суд је стога захтев браниоца окривљеног – приватног тужиоца З.Н. у овом делу оценио као недозвољен.

У односу на трошкове поступка који су досуђени окр. З.Н., али у мањем износу него што је тражио овај окривљени, Врховни касациони суд налази да се ради о чињеничном питању, јер ни бранилац није у захтеву конкретно указао на повреду закона код одлуке о трошковима, па ни у овом делу захтев није дозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 483. ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП, донео одлуку као у изреци решења.

Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.

Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.